EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2018.3.21.
COM(2018) 147 final

2018/0072 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

a jelentős digitális jelenlétre kivetendő társasági adóra vonatkozó szabályok megállapításáról

{SWD(2018) 81 final} - {SWD(2018) 82 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A digitális gazdaság megváltoztatja az együttműködés, a fogyasztás és az üzleti tevékenységeink menetét. A digitális vállalkozások a gazdaság egészénél sokkal nagyobb ütemben növekednek, ez a tendencia pedig a jövőben folytatódni fog. A digitális technológiák számos előnnyel járnak a társadalom számára, adózási szempontból pedig lehetőségeket teremtenek az adóhatóságok számára, és megoldást kínálnak az adminisztratív terhek csökkentésére, az adóhatóságok közötti együttműködés megkönnyítésére és az adókijátszás kezelésére.

Ugyanakkor az üzleti modellek megváltozásának következtében a digitalizáció nyomást helyez a nemzetközi adórendszerre. A politikai döntéshozók jelenleg nehezen találnak olyan megoldásokat, amelyek a gazdaság digitális átalakulásával lépést tartva méltányos és hatékony adóztatást biztosítanának, a társasági adóra vonatkozó jelenlegi szabályok pedig elavultak és nem felelnek meg ennek a változásnak. A jelenlegi társaságiadó-szabályoknak a digitális gazdaságra való alkalmazása a nyereség megadóztatásának helye és az értékteremtés helye közötti eltéréshez vezetett. Különösen, a mostani szabályok már nem felelnek meg a jelenlegi helyzetnek, amelyben a fizikai jelenlétet nem igénylő határokon átnyúló elektronikus kereskedelem könnyebbé vált, amelyben a vállalkozások nagymértékben támaszkodnak a nehezen értékelhető immateriális eszközökre, és amelyben a felhasználók által létrehozott tartalmak és az adatgyűjtés a digitális vállalkozások értékteremtésének középpontjába kerültek. A G20-csoport és a hozzá hasonló szervezetek nemzetközi szinten elismerik, hogy a társasági adóra vonatkozó szabályokat a digitális gazdasághoz kell igazítani. A Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) az OECD és a G20-ak adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással (BEPS) foglalkozó projektjének keretén belül megvizsgálta ezt a kérdést[1]. 2017. márciusi találkozójukon a G20-ak felkérték az OECD-t, hogy a G20-ak pénzügyminisztereinek 2018. áprilisi találkozójára készítsen időközi jelentést arról, hogy a digitalizáció hogyan érinti az adóztatást. A globális szintű megállapodás elérése azonban minden valószínűség szerint kihívást fog jelenteni.

Ezeket a kihívásokat a Bizottság 2017. szeptember 21-én elfogadott, *„Méltányos és hatékony adórendszer kialakítása az Unióban a digitális egységes piac megvalósítása érdekében” című közleménye* című közleménye azonosította. Ebben a közleményében a Bizottság elemezte a globális gazdaság digitalizációja által támasztott adóügyi kihívásokat. Ezt követően az Európai Tanács a 2017. október 19-én elfogadott következtetéseiben[2] hangsúlyozta, hogy hatékony és méltányos, a digitális kornak megfelelő adózási rendszerre van szükség, továbbá jelezte, hogy várakozással tekint az e témában 2018 elejéig benyújtandó bizottsági javaslatok

[1] Az OECD BEPS projektjének 1. fellépéséről szóló, „A digitális gazdaság adóügyi kihívásainak kezelése” című jelentése, 2015.

[2] Az Európai Tanács ülése (2017. október 19.) – Következtetések (EUCO 14/17).

elé. Az ECOFIN Tanács a 2017. december 5-i következtetéseiben[3] szintén jelezte, hogy várakozással tekint az elé, hogy a Bizottság *„figyelembe véve az OECD keretében jelenleg folyó munka vonatkozó fejleményeit, továbbá a digitális gazdaság által termelt nyereség adóztatásának kihívásaira adandó lehetséges válaszintézkedések jogi és technikai megvalósíthatóságának, valamint gazdasági hatásának értékelését követően”* 2018 elejéig megfelelő javaslatokat terjesszen elő.

A társasági adóra vonatkozó jelenlegi szabályok arra az elvre alapulnak, hogy a nyereségek megadóztatásának az értékteremtés helyén kell történnie. Ugyanakkor ezeket a szabályokat nagyrészt a XX. század elején dolgozták ki a hagyományos „fizikai” vállalkozásokhoz, és ezek a szabályok az országok adóztatási jogának feltételeit („adózás helye”), illetve a vállalati bevétel országok szerinti lebontását („adó összege”) nagyrészt az országban meglévő fizikai jelenlét alapján határozzák meg, anélkül hogy figyelembe vennék a felhasználói részvétel nyomán az adott joghatóság területén teremtett értéket. Ez azt jelenti, hogy ha egy vállalkozás egy adott országban nem rendelkezik adóügyi illetőséggel, akkor ebben az országban csak abban az esetben kell adót fizetnie, ha állandó telephelynek minősülő jelenléttel rendelkezik[4]. Ezek a szabályok azonban nem képesek átfogni a globális dimenzió által jellemzett digitális tevékenységeket, amelyek keretében már nincs szükség a fizikai jelenlétre a digitális szolgáltatások nyújtásához. Ezért a jelentős gazdasági jelenlétre vonatkozóan új mutatókra van szükség az új digitalizált üzleti modellekkel kapcsolatos adóztatási jogok meghatározásához.

Miután megállapításra került, hogy egy üzleti tevékenység adóköteles egy adott országban, meg kell határozni az üzleti tevékenység által termelt nyereség ezen országra jutó részét. A társasági adó jelenlegi keretében a transzferárazási szabályok szolgálnak arra, hogy a multinacionális vállalatcsoportok nyereségét a csoport értékláncán belüli funkciók, eszközök és kockázatok elemzése alapján a különböző országokhoz lehessen rendelni. Az állandó telephelynek tulajdonítható üzleti nyereségek adóztatásának keretében egy külön jogalany meglétét feltételezik[5], és analógia útján az OECD transzferár irányelveket alkalmazzák. A hagyományos üzleti modellekhez kidolgozott jelenlegi szabályok azonban nem veszik figyelembe azt a tényt, hogy az értékteremtés módjának szempontjából a digitális üzleti modellek a hagyományos üzleti modellektől eltérő jellemzőkkel bírnak. Ez a verseny torzulását okozza és negatív hatással van az állami bevételekre. A digitális gazdaság nagymértékben támaszkodik az olyan immateriális eszközökre, mint a felhasználói adatok, és adatelemzési módszereket alkalmaz annak érdekében, hogy a felhasználói adatokból értéket nyerjen ki. A multinacionális csoportokban ezek a nehezen meghatározható értékű üzleti modellek egyre inkább értékteremtő tényezőkké válnak. Az immateriális eszközök azonosításával és értékének meghatározásával, valamint a csoporton belüli értékteremtéshez való hozzájárulásuk megállapításával kapcsolatos kihívások a nyereség hozzárendelését illetően olyan új módszereket tesznek szükségessé, amelyek megfelelőbben azonosítják az értékteremtést az új üzleti modellekben.

---

[3] A Tanács következtetései (2017. december 5.) – A digitális gazdaság által termelt nyereség adóztatásának kihívásaira való reagálásról (FISC 346 ECOFIN 1092).

[4] Az OECD-modellegyezmény 5. cikke.

[5] Az OECD-modellegyezmény 7. cikke.

E javaslat célja a digitális gazdasággal kapcsolatos kérdések kezelése, a tagállamok meglévő társaságiadó-rendszereibe illeszkedő átfogó megoldás útján. Biztosítja az Unióban végzett digitális tevékenységek megadóztatásának közös rendszerét, amely figyelembe veszi a digitális gazdaság sajátosságait.

Először is a javaslat olyan szabályokat határoz meg, amelyek alapján meghatározható a határokon átnyúló tevékenységet folytató és fizikai kereskedelmi jelenléttel nem rendelkező digitális vállalkozások (a továbbiakban: jelentős digitális jelenlét) adókötelezettsége. A jelentős digitális jelenlétre vonatkozó új mutatókra van szükség a tagállamok új digitalizált üzleti modellekkel kapcsolatos adóztatási jogainak meghatározása és védelme érdekében.

Másodszor, a javaslat meghatározza a nyereségek digitális üzleti tevékenységekhez történő hozzárendelésének elveit. Ezek az elvek megfelelőbben képesek azonosítani az immateriális eszközökre nagymértékben támaszkodó digitális üzleti modellek értékteremtését.

A tagállamok nemzeti jogszabályaiba való átültetését követően ez az irányelv az Unión belüli határokon átnyúló digitális tevékenységekre is érvényes lesz, még akkor is, ha a kettős adóztatás elkerüléséről szóló tagállamok közötti egyezményeket nem módosították ennek megfelelően. Az irányelv abban az esetben is alkalmazandó lesz, ha egy nem uniós joghatóság területén székhellyel rendelkező vállalkozás jelentős digitális jelenlét révén tevékenységet folytat egy tagállamban, és az adott joghatóság, valamint az érintett tagállam nem kötött a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményt.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

Ez a javaslat azoknak az uniós és nemzetközi szintű erőfeszítéseknek a részét képezi, amelyek célja a jelenlegi adózási keret hozzáigazítása a digitális gazdasághoz.

A digitális gazdaságban tevékenykedő szereplők bevételének méltányos megadóztatása jelentette kihívást nemzetközi szinten már azonosította az OECD/G20 BEPS-projekt 1. fellépéséről szóló jelentés és az OECD-nek a digitális gazdaság megadóztatásáról szóló időközi jelentése[6], amelyet 2018 márciusában mutattak be a G20-ak pénzügyminiszterei számára. Az időközi jelentés különböző lehetőségeket vázol fel az említett kihívás kezelésére, és az OECD 2020-ig konszenzusos megoldást igyekszik kialakítani.

A Bizottság elismeri, hogy a kihívás globális jellegéből adódóan az ideális megoldás az lenne, ha többoldalú nemzetközi megoldásokat lehetne találni a digitális gazdaság megadóztatására. A Bizottság a nemzetközi megoldás kidolgozásának támogatása érdekében szorosan együttműködik az OECD-vel. A nemzetközi szintű előrelépés azonban a probléma összetett jellege és a megoldásra váró kérdések sokfélesége miatt akadályokba ütközik, a nemzetközi konszenzus megszületése pedig időbe telhet. Ezért a Bizottság a cselekvés mellett döntött. E javaslat célja, hogy elősegítse az OECD keretében jelenleg folyó munkát, ami továbbra is alapvető fontosságú ahhoz, hogy globális konszenzus szülessen a kérdésben. A digitális gazdaság által támasztott kihívások átfogó kezelésével kapcsolatos uniós elképzelések

6 OECD (2018), *Tax Challenges Arising from Digitalisation – Interim Report 2018: Inclusive Framework on BEPS*, (A digitalizációból eredő adóügyi kihívások – 2018. évi időközi jelentés: a BEPS inkluzív kerete), OECD Publishing, Párizs. http://dx.doi.org/10.1787/9789264293083-en.

kidolgozásával a javasolt irányelv olyan példaként fog szolgálni, amely alkalmas a globális megoldásra irányuló nemzetközi tárgyalások befolyásolására. Az Uniónak ösztönöznie és támogatnia kell a globális partnerek elmozdulását ebbe az irányba.

Uniós szinten a javaslat a méltányos és hatékony uniós társaságiadó-rendszer biztosítására irányuló számos bizottsági kezdeményezésre épül[7].

Tágabb összefüggésben hangsúlyozni kell, hogy az Unión belüli méltányosabb és hatékonyabb társaságiadó-rendszer biztosításának szempontjából a közös összevont társaságiadó-alapra (KÖTA) tett javaslat jelentené az optimális megoldást. Jelenlegi hatályának következtében azonban a KÖTA nem nyújtana strukturális megoldást a digitális gazdaságban tevékenykedő vállalkozások megadóztatásával kapcsolatos bizonyos jelentős kihívásokra. Ennek oka a KÖTA korlátozott hatálya (csak a nagy multinacionális vállalatok esetében kötelező), valamint az a tény, hogy az állandó telephely tekintetében a KÖTA a nemzetközileg aktuálisan elfogadott meghatározást alkalmazza. Emellett a KÖTA nyereségfelosztási szabályai (képlet szerinti felosztás) nem képesek a vállalkozások digitális tevékenységének megfelelő lefedésére. Szükség van a digitális tevékenységekből származó adókötelezettségre vonatkozó szabályok belefoglalására a KÖTA-ba. A nagy multinacionális csoportok nyereségének felosztását illetően szükség van a KÖTA-ban alkalmazott felosztási képlet módosítására, a digitális tevékenységek hatékony lefedése érdekében. A Bizottság üdvözli az Európai Parlament gazdasági és monetáris bizottsága által a közös társaságiadó-alapról és a KÖTA-ról szóló jelentésekben javasolt módosításokat, és a digitális tevékenységek méltányos megadóztatásának biztosítására irányuló további munka jó kiindulási alapjának tekinti ezeket[8]. A Bizottság készen áll a tagállamokkal és a Parlamenttel folytatott együttműködésre annak megvizsgálása érdekében, hogy a jelen irányelv rendelkezései hogyan foglalhatók bele a KÖTA-ba.

Ez az irányelv egy intézkedéscsomag részét képezi, amely tartalmaz még egy tagállamoknak szóló ajánlást arra vonatkozóan, hogy a jelentős digitális jelenlétre és a nyereségek felosztására vonatkozó megfelelő szabályokat foglalják bele a harmadik országokkal megkötött, a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményeikbe, egy átmeneti megoldásra vonatkozó irányelvre irányuló javaslatot, valamint egy közleményt, amely felvázolja a kontextust, és rávilágít a javaslatok közötti kapcsolatokra.

A Bizottság azt javasolja a tagállamoknak, hogy az irányelvben szereplő rendelkezéseket a harmadik országokkal megkötött, a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményeikbe is foglalják bele, mert abban az esetben, ha egy tagállam és egy nem uniós joghatóság között létezik ilyen egyezmény, akkor a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény előírásai hatálytalaníthatják a jelentős digitális jelenléttel kapcsolatban javasolt rendelkezéseket.

---

[7] COM(2015) 302 final.

[8] A közös társaságiadó-alapról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról szóló 2018. február 22-i jelentés (COM(2016)0685 – C8-0472/2016 – 2016/0337(CNS)) és a közös összevont társaságiadó-alapról (KÖTA) szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról szóló 2018. február 26-i jelentés (CCCTB) (COM(2016)0683 – C8-0471/2016 – 2016/0336(CNS)).

Emellett a mai napon a Bizottság egy átmeneti megoldásról, a digitális szolgáltatási adóról (dsza) szóló irányelvre irányuló javaslatot is előterjeszt, ami egyszerű átmeneti megoldást jelentene az Unióban folytatott digitális tevékenységek megadóztatására. A dsza a bizonyos digitális szolgáltatások nyújtásából származó bevételekre kivetett adó[9], amelyet az átfogó megoldás megszületéséig ideiglenesen kell alkalmazni.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

Ez a javaslat a digitális egységes piaci stratégiával[10] is összhangban van, amelynek értelmében a Bizottság vállalta, hogy tisztességes versenyfeltételek mellett biztosítja a polgárok és a vállalkozások számára az online tevékenységekhez való hozzáférést, megnyitja a digitális lehetőségeket a polgárok és a vállalkozások előtt, és javítja a digitális gazdaság világvezető szereplőjének számító Európa pozícióját.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

A forgalmi adóktól eltérő egyéb adókra vonatkozó uniós jogszabályok az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 115. cikkének hatálya alá tartoznak. Ez a rendelkezés kimondja, hogy a cikk hatálya alá tartozó közelítési intézkedéseknek közvetlenül érinteniük kell a belső piac megteremtését vagy működését.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

E javaslat összhangban áll a szubszidiaritás elvével. Mivel a digitális vállalkozások – az Unión belülről és harmadik országokból egyaránt – fizikai jelenlét nélkül képesek határokon átnyúló tevékenység folytatására, egységes szabályokra van szükség annak biztosítása érdekében, hogy ezek a vállalkozások a nyereség megtermelésének helyén fizetnek adót. A digitális tevékenységek határokon átnyúló dimenziójából adódóan uniós kezdeményezésre van szükség, amely a különböző nemzeti intézkedésekhez képest hozzáadott értéket teremt. A jelentős digitális jelenlétre vonatkozó szabályok Unión belüli közvetlen és összehangolt alkalmazásához, következésképpen pedig a tagállamok egyenlő versenyfeltételeinek és az adóalanyok jogbiztonságának biztosításához a teljes belső piacra kiterjedő közös kezdeményezésre van szükség. A tagállamok egyoldalú és különféle megközelítései hatástalanok lehetnek, és a nemzeti politikák közötti ellentmondások, a torzulások és az uniós vállalkozások elé gördített adóügyi akadályok következtében az egységes piac széttöredezettségét okozhatják. Ha olyan megoldásokra törekszünk, amelyek a teljes belső piacon működőképesek, akkor az egyetlen járható útnak az uniós szintű összehangolt kezdeményezések számítanak.

---

[9] Az egyes digitális szolgáltatások nyújtásából származó bevételek után fizetendő digitális szolgáltatási adó („digitális szolgáltatási adó”) közös rendszeréről szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslat, COM(2018) 148 final.

[10] A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Európai digitális egységes piaci stratégia (COM(2015) 192 final, 2015.5.6.).

- **Arányosság**

A javasolt irányelv szükséges, megfelelő és alkalmas a kitűzött célok eléréséhez. Nem teszi szükségessé az uniós társaságiadó-kulcsok összehangolását, következésképpen nem korlátozza a tagállamok azon képességét, hogy befolyásolni tudják a társasági adóból származó bevételük összegét. Nincs hatással a közszféra beavatkozásának mértékére és az adóbevételek összetételére vonatkozó nemzeti politikai döntésekre. A belső piac hatékonyságának növelése érdekében az Unióban tevékenykedő társasági adófizetők által végzett digitális tevékenységek megadóztatásának hatékonyabb módjára tesz javaslatot.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A belső piac előzőekben azonosított torzulásai csak kötelező érvényű jogi normákkal és az adójogszabályok közös jogszabályi kereten keresztül megvalósuló közelítésével kezelhetők. A puha jog nem lenne optimális választás, mivel a tagállamok szabadon dönthetnének a végrehajtás mellőzéséről, illetve rendszertelen megközelítést okozhatna. Ez ilyen kimenetel egyáltalán nem lenne kívánatos. Az adóalanyok érintő jogbizonytalanság kockázatával járna, valamint veszélyeztetné a belső piac összehangolt és koherens társaságiadó-rendszerére irányuló célkitűzéseket.

Az EUMSZ 115. cikke szerint: *„a Tanács egyhangúlag irányelveket fogad el a tagállamok olyan törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek közelítésére, amelyek közvetlenül érintik a belső piac megteremtését vagy működését.”* Következésképpen a Szerződés előírja, hogy a forgalmi adóktól (amelyekre az EUMSZ 113. cikke vonatkozik) eltérő egyéb adók esetében a jogalkotás csak irányelvek formájában történhet.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A konzultációs stratégia az érdekelt felek három fő csoportjára összpontosított: a tagállamok adóhatóságaira, a vállalkozásokra és a polgárokra. Két fő konzultációs tevékenységre került sor: egy nyilvános konzultációra, amelyre 12 hét alatt (2017. október 26-tól 2018. január 3-ig) összesen 446 válasz érkezett, valamint az összes uniós adóhatósághoz eljuttatott célzott felmérés. Az átfogó megoldás tekintetében az érdekelt felekkel folytatott konzultáció résztvevőinek több mint fele az Unión belüli digitális jelenlétre vonatkozó javaslatot részesítette előnyben[11]. Az előnyben részesített lehetőség az érdekelt felek mindkét csoportjának esetében megegyezett: a 21 adóhatóság közül 14, a nyilvános konzultáció 446 résztvevőjéből pedig 58 % véli úgy, hogy az „Unión belüli digitális jelenlétre” vonatkozó javaslat jelentené a legjobb megoldást a digitális gazdaság nemzetközi megadóztatásával kapcsolatos jelenlegi problémákra. A nem uniós joghatóságok esetében előnyben részesített lehetőségről az érdekelt felek véleményét nem kérték ki kifejezett módon. A jó adóügyi kormányzással foglalkozó platform (amely az összes uniós adóhatóságból, valamint a vállalkozásokat, a civil társadalmat és az adószakértőket képviselő 15 szervezetből áll) tagjai

[11] Lásd a hatásvizsgálat 2. mellékletét.

szintén tájékoztatva lettek erről a kezdeményezésről, és a véleményük kikérésére is sor került. A Bizottság spontán véleménynyilvánításokat is figyelembe vett.

- **Hatásvizsgálat**

A javaslat hatásvizsgálatát a Bizottság Szabályozói Ellenőrzési Testülete 2018. február 7-én mérlegelte. A Testület kedvező véleményt adott ki a javaslatról, és véleményéhez ajánlásokat is mellékelt, amelyeket figyelembe vettünk. Az e javaslatot kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentum 1. melléklete tartalmazza a Testület véleményét, ajánlásait és annak ismertetését, hogy az ajánlások miként kerültek figyelembevételre. A 3. melléklete áttekintést nyújt arra vonatkozóan, hogy ez a javaslat kit és hogyan fog érinteni.

A javaslat hatásvizsgálata a jelenlegi nemzetközi adórendszerrel kapcsolatos mélyreható reformlehetőségeket és egyéb módosítási lehetőségeket egyaránt megvizsgálta. A jogi és/vagy politikai megvalósíthatósági korlátok miatt a mélyrehatóbb reform lehetőségét elvetettük, mivel az ebben a szakaszban nem reális. Ehelyett a megoldásnak az állandó telephely jelenlegi fogalmának és a nyereség felosztására vonatkozó aktuális szabályoknak a felülvizsgálatára kell összpontosítania. Ezzel egy időben elutasításra került egy csak a KÖTA-ra irányuló javaslat hatálya alá tartozó megoldás is, mivel egy ilyen megoldás nem hagyna elég teret egy olyan strukturális megoldásnak, amelynek lenne esélye arra, hogy az Unión kívüli megoldást is elősegítse. Következésképpen a probléma Unión belüli kezelésének előnyben részesített lehetősége egy önálló, az állandó telephelyre és a nyereség felosztására vonatkozó szabályokat korszerűsítő irányelv.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

Ez az irányelvre irányuló javaslat nincs hatással az uniós költségvetésre.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

Az e javaslatban szereplő szabályokat bele kell foglalni a tagállamok társaságiadó-rendszereibe és a Bizottság KÖTA-ra vonatkozó javaslatába, és végül nemzetközi szintre is ki kell terjeszteni ezeket az OECD-modellegyezmény megfelelő módosításai útján. A Bizottság a tagállamokkal szoros együttműködésben nyomon fogja követni az irányelv elfogadás utáni végrehajtását és alkalmazását.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

Hatály (2. cikk)

Ez a javaslat azokat a társasági adóalanyokat érinti, amelyek az Unióban vannak bejegyezve vagy ott rendelkeznek székhellyel, illetve azokra a vállalatokra is kiterjed, amelyek egy nem uniós joghatóság területén vannak bejegyezve vagy ott rendelkeznek székhellyel, amennyiben az adott nem uniós joghatóság és az adóalany jelentős digitális jelenléte szerinti tagállam között nem jött létre a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény. A kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények megsértésének elkerülése érdekében a javaslat nem érinti azokat a vállalatokat, amelyek egy nem uniós joghatóság területén vannak bejegyezve vagy

ott rendelkeznek székhellyel, amennyiben az adott nem uniós joghatóság és a jelentős digitális jelenlét szerinti tagállam között a kettős adóztatás elkerülésére vonatkozó egyezmény van érvényben. Ettől eltérő esetek is előfordulhatnak, ha a nem uniós joghatósággal megkötött adóügyi egyezmény a jelentős digitális jelenlétre vonatkozó hasonló rendelkezést tartalmaz, ami az adott nem uniós joghatósággal kapcsolatban hasonló jogokat és kötelezettségeket határoz meg.

Fogalommeghatározások (3. cikk)

Ez a cikk az irányelv rendelkezéseinek alkalmazásához szükséges különböző fogalmak meghatározását tartalmazza (többek között a digitális szolgáltatások, a digitális interfész, a bevételek, a jogalany, a felhasználó és az adómegállapítási időszak meghatározásait).

A digitális szolgáltatások az interneten vagy más elektronikus hálózaton keresztül nyújtott szolgáltatások, amelyek jellegüknél fogva jelentős mértékben automatizáltak, minimális emberi közreműködést igényelnek. Ez a meghatározás megegyezik a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról szóló 282/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (2011. március 15.) 7. cikkében szereplő „elektronikus úton nyújtott szolgáltatások” meghatározásának, és ugyanazokat a szolgáltatásokat foglalja magában.

A kizárólag a fogyasztás helyére alapuló adókötelezettség kizárása érdekében a termékek vagy a szolgáltatások internet vagy elektronikus hálózat által megkönnyített egyszerű értékesítése nem minősül digitális szolgáltatásnak. Például egy gépkocsik vásárlását vagy eladását lehetővé tevő digitális piactér (díj ellenében való) rendelkezésre bocsátása digitális szolgáltatásnak minősül, azonban a gépkocsi ilyen weboldalon keresztül történő értékesítése már nem.

A minimális emberi közreműködés igénylése azt jelenti, hogy a szolgáltatás a *szolgáltató* részéről minimális emberi közreműködést igényel, függetlenül attól, hogy felhasználói részről milyen mértékű emberi közreműködésre van szükség. Egy szolgáltatás abban az esetben is minimális emberi közreműködést igénylő szolgáltatásnak tekintendő, ha a szolgáltató kezdetben beállította a rendszert, majd rendszeres karbantartást vagy működési problémák esetén javításokat végez rajta.

Jelentős digitális jelenlét (4. cikk)

A jelentős digitális jelenlét az egy joghatóságon belüli adókötelezettség megállapítására szolgál. Következésképpen az állandó telephely jelenlegi fogalmának kiegészítéseként kell felfogni. A digitális vállalkozások adott tagállamon belüli adókötelezettségének meghatározására szolgáló javasolt szabályok alapját képezheti a digitális szolgáltatások nyújtásából származó bevétel, a digitális szolgáltatások felhasználóinak száma vagy a digitális szolgáltatás nyújtására vonatkozó szerződések száma. Ezek a kritériumok olyan közvetett értékek, amelyek célja a vállalkozások „digitális lábnyomának” a gazdasági tevékenységre vonatkozó bizonyos mutatók alapján történő meghatározása egy adott joghatóság területén. A kritériumoknak tükrözniük kell, hogy a digitális vállalkozások kiterjedt felhasználói bázisra,

felhasználói szerepvállalásra és hozzájárulásra, valamint a felhasználók által a vállalkozások javára termelt értékekre támaszkodnak. A kritériumoknak figyelembe kell venniük a különböző típusú üzleti modelleket. Rendkívül sokféle digitális üzleti modell létezik. Egyesek rendkívül nagy felhasználói bázisra támaszkodhatnak, míg mások kisebb felhasználói bázissal rendelkezhetnek, azonban ebben az esetben is jelentős felhasználói hozzájárulás jellemezheti őket, ha minden egyes felhasználó jelentős mértékben részt vesz az értékteremtésben. A kritériumoknak továbbá hasonló elbánást kell biztosítaniuk a különböző méretű tagállamokban, és figyelmen kívül kell hagyniuk a jelentéktelen eseteket.

A fent említett három, felhasználókhoz kapcsolódó kritérium (bevétel, felhasználók száma, szerződések száma) tekintetében különböző küszöbértékek kerülnek meghatározásra. Egy tagállamban akkor beszélhetünk jelentős digitális jelenlétről, ha az alábbi kritériumok közül egy vagy több teljesül: a digitális szolgáltatások felhasználóknak való nyújtásából származó bevételek egy adott joghatóság területén egy adott adómegállapítási időszakban meghaladják a 7 000 000 EUR-t, egy digitális szolgáltatás felhasználóinak száma egy tagállamban egy adott adómegállapítási időszakban meghaladja a 100 000 főt vagy a digitális szolgáltatásokra vonatkozó üzleti szerződések száma meghaladja a 3 000-et.

Amint azt a hatásvizsgálat is kifejti[12], fontos az egyes küszöbértékek esetében elég magas értékeket megállapítani, hogy biztosan figyelmen kívül maradjanak az olyan kisebb jelentőségű esetek, amelyeknél a jelentős digitális jelenlétnek tulajdonítható nyereség még az állandó telephely adójogszabályoknak való megfelelésének költségeit sem fedezik; ezáltal biztosítható az intézkedés arányossága a szóban forgó küszöbértékek alkalmazásakor. A bevételi küszöbértéket úgy állítottuk be, hogy még alacsony kulcsok mellett is fedezze az egy további állandó telephely fenntartásához kapcsolódó becsült megfelelési költségeket. A felhasználók számára vonatkozó küszöbérték a felhasználónkénti átlagbevételt alapul véve hasonló pénzbeli értéket hivatott megjeleníteni. Az üzleti szerződések számára vonatkozó küszöbérték mögött az a koncepció áll, hogy csak a vállalkozások között létrejövő szerződéseket indokolt figyelembe venni, hiszen ezek várhatóan lényegesen nagyobb értéket képviselnek, mint a magánszemélyekkel kötött szerződések. Ennek megfelelően a vállalkozások között létrejövő szerződések számára vonatkozó küszöbértéknek lényegesen alacsonyabbnak kell lennie a felhasználók számára vonatkozó küszöbértéknél.

A jelentős digitális jelenlétnek tulajdonítható nyereségek (5. cikk)

A jelentős digitális jelenlétnek tulajdonítható nyereségek meghatározásának javasolt szabályai az állandó telephelyre érvényes aktuális keretre alapulnak. Ezek megerősítik azt az elvet, miszerint a jelentős digitális jelenlétnek tulajdonítható nyereség az a nyereség, amely digitális interfészen keresztül végzett jelentős gazdasági tevékenység révén akkor keletkezett volna, ha egy különálló és független vállalkozás lenne, amely különösen a vállalkozás más részeivel folytatott ügyletei tekintetében azonos vagy hasonló feltételek mellett azonos vagy hasonló tevékenységeket végez, figyelembe véve az ellátott funkciókat, a felhasznált eszközöket és a vállalt kockázatokat. Következésképpen a nyereségek jelentős digitális jelenlétnek

[12] 6.3. pont.

tulajdonítása továbbra is a jóváhagyott OECD-megközelítés (AOA) alapján történik. A keret jelentős kiigazításra szorul, hogy figyelembe vegye az értékteremtés digitális tevékenységekre jellemző módját. Az állandó telephely funkcionális elemzésében a kockázatvállalás és az eszközök gazdasági tulajdonjogának szempontjából releváns jelentős emberi funkciók kritériuma a digitális tevékenységek esetében nem elegendő annak biztosításához, hogy a nyereségek jelentős digitális jelenlétnek tulajdonítása tükrözze az értékteremtést. Ilyen helyzetre akkor kerül sor, amikor a jelentős digitális jelenlét az adott joghatóság területén való fizikai jelenlét nélkül egy digitális interfészen keresztül valósul meg, vagy amikor a jelentős digitális jelenlét szerinti joghatóság területén nem kerül sor jelentős emberi funkciók végrehajtására.

A jelentős digitális jelenlét funkcionális elemzésében a vállalat által digitális interfészen keresztül végzett, adatokhoz és felhasználókhoz kapcsolódó tevékenységeket gazdaságilag jelentős, az eszközök gazdasági tulajdonjogának és a kockázatoknak a jelentős digitális jelenléthez rendelése szempontjából lényeges funkcióknak kell tekinteni. A nyereségek hozzárendelésének figyelembe kell vennie az immateriális eszközök fejlesztését, javítását, karbantartását, védelmét és hasznosítását a jelentős digitális jelenlét keretében végzett gazdaságilag jelentős tevékenységekben, még akkor is, ha ezek nem kapcsolódnak emberi funkciókhoz ugyanabban a tagállamban.

Például egy közösségi hálózat új felhasználókkal való bővítésekor a szociális hálózatot üzemeltető vállalkozásnak tulajdonítható immateriális eszközök alapvető fontossággal bírnak a pozitív hálózati externáliák biztosítása szempontjából, azaz abból a szempontból, hogy a felhasználók számos egyéb felhasználóval kapcsolatba tudnak lépni. A hálózat jelentős digitális jelenlétnek köszönhető bővítése tovább javítja az említett immateriális eszközöket. Ezek az immateriális eszközök tovább javulnak a felhasználói szintű adatok feldolgozásával, mivel ez lehetővé teszi a közösségi hálózat számára a hirdetési felületek magasabb áron való értékesítését, mivel a hirdetési felületeket képes a felhasználók érdeklődési köreire szabni.

Ebből következik, hogy az egyedi immateriális eszközök fejlesztéséhez, javításához, karbantartásához, védelméhez és hasznosításához kapcsolódó funkciók jellemzőek lesznek a jelentős digitális jelenlétre. A digitális üzleti modellekben minden gazdaságilag jelentős tevékenység egyedi módon járul hozzá az értékteremtéshez, és az ilyen modellek szerves részét képezi. Ezért sok esetben a nyereségmegosztás módszerét tekintik a legmegfelelőbb módszernek arra, hogy a nyereségeket a jelentős digitális jelenléthez rendeljék. Ebben az összefüggésben a lehetséges felosztási tényezők magukban foglalhatják a kutatásra, fejlesztésre és marketingre fordított összegeket (amelyek a jelentős digitális jelenléthez rendelhetők, szemben a vállalkozás székhelyéhez és/vagy bármilyen más tagállam szerinti jelentős digitális jelenléthez rendelhető költségekkel), csakúgy mint a tagállam szerinti felhasználók számát és a tagállamonként gyűjtött adatok mennyiségét.

A javasolt szabályok csupán a nyereségek jelentős digitális jelenléthez rendelésének általános elveit fektetik le, mivel a megfelelő nemzetközi fórumokon vagy uniós szinten a nyereségek felosztására vonatkozó konkrétabb iránymutatások is kidolgozhatók.

2018/0072 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

a jelentős digitális jelenlétre kivetendő társasági adóra vonatkozó szabályok megállapításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 115. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére[13],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[14],

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) A globális gazdaságnak a digitalizálás eredményeképpen történő gyors átalakulása uniós és nemzetközi szinten is új kihívások elé állítja a társaságiadó-rendszereket, és felmerül az igény, hogy megállapítható legyen, hogy a digitális vállalkozásoknak hol és mennyi adót kell fizetniük. Bár a társaságiadó-szabályok digitális gazdasághoz való hozzáigazításának szükségességét a G20-csoport és a hozzá hasonló szervezetek nemzetközi szinten elismerik, várhatóan nem lesz könnyű globális szintű megállapodást elérni.

(2) Az OECD adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással foglalkozó (BEPS) cselekvési tervének 1. fellépéséről szóló, 2015 októberében kiadott, „A digitális gazdaság adóügyi kihívásainak kezelése” című jelentés különböző megközelítéseket határozott meg a digitális gazdaság adóztatása céljából, amelyek megközelítéseket az OECD „A digitalizációból eredő adóügyi kihívások – 2018. évi időközi jelentés” című dokumentumában mélyrehatóbban is megvizsgált. A gazdaság digitális átalakulásának felgyorsulása nyomán egyre nagyobb igény mutatkozik azoknak a megoldásoknak a megtalálására, amelyek lehetővé teszik a digitális vállalkozások méltányos és hatékony adóztatását.

(3) A Bizottság 2017. szeptember 21-én elfogadott, „Méltányos és hatékony adórendszer kialakítása az Unióban a digitális egységes piac megvalósítása érdekében” című közleménye megállapította, hogy a digitális gazdaság kihívásaira vonatkozóan új nemzetközi szabályokra van szükség annak meghatározása érdekében, hogy a vállalkozások hol teremtenek értéket, és hogyan kell azt adóügyi szempontból figyelembe venni. Ezek az új szabályok a digitális tevékenységek tekintetében

[13] HL C ., , . o.
[14] HL C ., , . o.

alkalmazandó, az állandó telephely és a nyereségfelosztás meghatározására vonatkozó jelenlegi nemzetközi adózási szabályok reformját vonnák maguk után.

(4) Az Európai Tanács 2017. október 19-i következtetéseiben hangsúlyozta, hogy hatékony és méltányos, a digitális kornak megfelelő adózási rendszerre van szükség, továbbá jelezte, hogy várakozással tekint az e témában 2018 elejéig benyújtandó bizottsági javaslatok elé[15]. Az ECOFIN Tanács 2017. december 5-i következtetéseiben hangsúlyozta, hogy az állandó telephely általánosan elfogadott fogalmának, valamint az ahhoz kapcsolódó transzferárazási és nyereségfelosztási szabályoknak szintén központi szerepet kell játszaniuk a digitális gazdaságból származó nyereségek adóztatásával kapcsolatos kihívások kezelésében, és kijelentette, hogy szoros együttműködést ösztönöz az EU, az OECD és más nemzetközi partnerek között a digitális gazdaság által termelt nyereség adóztatása jelentette kihívásokra való reagálás terén[16].

Ebben a tekintetben indokolt előírni, hogy a tagállamok nemzeti társaságiadó-rendszereikbe az adóztatási jogaik gyakorlásához szükséges szabályokat építsenek be. Következésképpen szükség van a tagállamokban alkalmazott különböző társasági adók egyértelműsítésére. E szabályok révén ki kell bővíteniük az állandó telephely fogalommeghatározását, és joghatóságukon belül gondoskodniuk kell a jelentős digitális jelenléttel járó adókötelezettségről. Ezenkívül indokolt megállapítani azokat az általános elveket, amelyek alapján meg lehet állapítani a digitális jelenlétnek tulajdonítható adóköteles nyereséget. Elvben ezeknek a szabályoknak az összes társasági adóalanyra alkalmazandóaknak kell lenniük, függetlenül attól hogy az Unióban vagy máshol rendelkeznek adóügyi illetőséggel.

(5) Ugyanakkor célszerű, hogy a szabályok ne legyenek alkalmazandók azokra a jogalanyokra, amelyek egy nem uniós joghatóság területén rendelkeznek adóügyi illetőséggel, amennyiben az adott joghatóság és a jelentős digitális jelenlét által érintett tagállam között a kettős adóztatás elkerülésére vonatkozó egyezmény van érvényben, kivéve ha ez az egyezmény jelentős digitális jelenlétre vonatkozóan olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek az adott nem uniós joghatósággal kapcsolatban hasonló jogokat és kötelezettségeket határoznak meg, mint ez az irányelv. Ennek célja a nem uniós joghatóságokkal a kettős adóztatás elkerülése céljából megkötött egyezménnyel való ellentmondások elkerülése, tekintettel arra, hogy a nem uniós joghatóságokat általában nem kötik az uniós jogszabályok.

(6) A digitális vállalkozások adott tagállamon belüli adókötelezettségének (adóztatható jelenlétének) megbízható meghatározása érdekében arra van szükség, hogy ennek a meghatározásnak az alapját a digitális szolgáltatások nyújtásából származó bevétel, a felhasználók száma vagy a digitális szolgáltatás nyújtására vonatkozó üzleti szerződések száma képezze. Az alkalmazandó küszöbértékeknek a különböző üzleti modellekre vonatkozóan tükrözniük kell a digitális jelenlét jelentőségét, és figyelembe kell venniük az értékteremtési folyamathoz való hozzájárulás mértékét. Emellett a különböző méretű tagállamokban egymással összeegyeztethető elbánást kell biztosítaniuk, és figyelmen kívül kell hagyniuk a jelentéktelen eseteket. A termékek vagy szolgáltatások internet vagy elektronikus hálózat használata által megkönnyített értékesítése ezen irányelv alkalmazásában nem tekintendő digitális szolgáltatásnak.

---

15 Az Európai Tanács ülése (2017. október 19.) – Következtetések (EUCO 14/17).

16 A Tanács következtetései (2017. december 5.) – A digitális gazdaság által termelt nyereség adóztatásának kihívásaira való reagálásról (FISC 346 ECOFIN 1092).

(7) Ahhoz, hogy egy vállalkozás jelentős digitális jelenléte egy másik joghatóság területén megadóztatható legyen az utóbbi saját jogszabályai alapján, szükség van a nyereségek jelentős digitális jelenléthez rendelésére vonatkozó elvek meghatározására. A szabályoknak a nyereségfelosztás jelenlegi elvein, valamint a jelentős digitális jelenlét által a gazdaságilag jelentős tevékenységei digitális interfészen keresztül történő végrehajtása során ellátott funkciók, felhasznált eszközök és vállalt kockázatok funkcionális elemzésén kell alapulniuk. Különös figyelmet kell fordítani arra, hogy a digitális vállalkozások által teremtett érték jelentős része a felhasználók tartózkodási helyén és a felhasználókra vonatkozó adatok gyűjtésének és felhasználásának helyén, valamint a digitális szolgáltatások nyújtásának helyén keletkezik. Mivel a digitális üzleti modellekben a jelentős digitális jelenlét által végzett gazdaságilag jelentős tevékenységek egyedi módon járulnak hozzá az értékteremtéshez, a jelentős digitális jelenléthez való méltányos nyereség-hozzárendeléshez általában a nyereségmegosztás módszerét kell alkalmazni. Ugyanakkor ez nem akadályozhatja meg az adóalanyt abban, hogy más, a nemzetközileg elfogadott elvekkel összhangban lévő módszert használjon, ha bizonyítani tudja, hogy a funkcionális elemzés eredménye alapján a nemzetközileg elfogadott elvekkel összhangban lévő másik módszer megfelelőbb. Alapvető fontosságú továbbá, hogy a nyereségfelosztási tényezők szorosan összefüggjenek az értékteremtéssel.

(8) Az irányelv egyik alapvető célkitűzése az egész belső piac ellenálló képességének javítása annak érdekében, hogy meg lehessen felelni a digitalizált gazdaság megadóztatásával kapcsolatos kihívásoknak. Ez a célkitűzés a tagállamok önálló fellépésével nem valósítható meg kielégítő módon, mert a digitális vállalkozások egy adott joghatóság területén való fizikai jelenlét nélkül is képesek határokon átnyúló tevékenységet folytatni, ezért olyan szabályokra van szükség, amelyek biztosítják, hogy azon joghatóságok területén adózzanak, ahol a nyereségre szert tesznek. Ebből a határokon átnyúló dimenzióból adódóan az uniós szintű kezdeményezés hozzáadott értéket jelent a különböző nemzeti intézkedésekhez képest. A jelentős digitális jelenlétre vonatkozó szabályok Unión belüli összehangolt alkalmazásának biztosítása érdekében a teljes belső piacra kiterjedő közös kezdeményezésre van szükség. A tagállamok egyoldalú és különböző megközelítései hatástalanok lehetnek, és a nemzeti politikák közötti ellentmondások, a piactorzulások és az uniós vállalkozások elé gördített adóügyi akadályok következtében az egységes piac fragmentációjához vezethetnek. Mivel az irányelv célkitűzései uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben foglalt arányosság elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(9) A személyes adatok ezen irányelvvel összefüggésben történő feldolgozását az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendeletével[17] összhangban kell végezni, beleértve az olyan megfelelő technikai és szervezeti intézkedéseknek a biztosítását, amelyek lehetővé teszik az említett rendeletben előírt kötelezettségek teljesítését, különösen ami a feldolgozás jogszerűségét, a feldolgozási tevékenységek biztonságát, az érintettek tájékoztatását és jogait, valamint a beépített adatvédelmet és az

[17] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

alapértelmezett adatvédelmet illeti. Amennyiben lehetséges, a személyes adatokat anonimizálni kell.

(10) Indokolt, hogy a Bizottság ezen irányelv hatálybalépése után öt évvel értékelje az irányelv végrehajtását, és arról jelentést tegyen a Tanácsnak. A tagállamoknak közölniük kell a Bizottsággal minden olyan információt, amely szükséges a szóban forgó értékeléshez. Indokolt felállítani a DigiTax tanácsadó bizottságot, melynek feladata az irányelv alkalmazásával kapcsolatos kérdések vizsgálata.

(11) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával[18] összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben mellékelnek egy vagy több olyan dokumentumot, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó az ilyen dokumentum(ok) megküldését indokoltnak tekinti.

(12) Indokolt úgy rendelkezni, hogy a tagállamok számára az átültetési határidőt követő első adómegállapítási időszaktól kezdve kötelező az irányelv rendelkezéseinek alkalmazása. Ennek célja, hogy az új rendelkezések tagállamok általi alkalmazásának időpontjai a lehető legközelebb essenek egymáshoz, figyelembe véve azonban azt, hogy az egyes tagállamok elérő adómegállapítási időszakokat alkalmazhatnak,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

[18] HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

I. FEJEZET

TÁRGY, FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ÉS HATÁLY

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv olyan szabályokat állapít meg, amelyek kiterjesztik az állandó telephelynek az egyes tagállamokban a társasági adó tekintetében alkalmazandó fogalmát annak érdekében, hogy az vonatkozzon arra a jelentős digitális jelenlétre is, amelynek révén az üzleti tevékenység egészének vagy egy részének végzésére sor kerül. Ezenkívül az irányelv megállapít bizonyos olyan elveket is, amelyek alapján a társasági adó megfizetése céljából megállapítható a jelentős digitális jelenlétnek tulajdonítható vagy azzal összefüggő nyereség.

2. cikk

Hatály

Ez az irányelv a jogalanyokra a társasági adó szempontjából vett illetőségüktől függetlenül alkalmazandó, vagyis függetlenül attól, hogy tagállamban vagy harmadik országban rendelkeznek adóilletőséggel.

Mindazonáltal a társasági adó szempontjából olyan harmadik országban illetőséggel rendelkező jogalany esetében, amely a szóban forgó tagállammal a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményt kötött, ez az irányelv csak akkor alkalmazandó, ha az említett egyezmény a harmadik ország tekintetében az ezen irányelv 4. és 5. cikkében foglaltakhoz hasonló rendelkezéseket tartalmaz, és ezek a rendelkezések hatályban vannak.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „társasági adó”: az I. mellékletben felsorolt társasági adók egyike vagy egy később bevezetett hasonló adó;

2. „digitális interfész”: minden, a felhasználók számára hozzáférhető szoftver – webhelyek és azok részei is – és alkalmazás, ideértve a mobilalkalmazásokat is;

3. „internetprotokoll-cím (IP-cím)”: hálózatba kapcsolt eszközökhöz rendelt számsor, amely megkönnyíti azok interneten keresztül történő kommunikációját;

4. „felhasználó”: bármilyen személy vagy vállalkozás;

5. „digitális szolgáltatások”: az interneten vagy egy elektronikus hálózaton keresztül megvalósuló olyan szolgáltatások, amelyek nyújtása jellegükből kifolyólag alapvetően automatizált, minimális emberi beavatkozást igényel és információs technológia felhasználása nélkül nem biztosítható, ideértve különösen a következőket:

a) digitális termékek – különösen a szoftverek, módosításaik és frissítéseik – értékesítése általában;

b) vállalkozások vagy magánszemélyek elektronikus hálózaton való jelenlétének biztosításából vagy támogatásából álló szolgáltatások, például webhely vagy weboldal;

c) a szolgáltatás igénybevevője által bevitt konkrét adatokra adott válaszként a számítógép által interneten vagy más elektronikus hálózaton keresztül automatikusan előállított szolgáltatások;

d) online piactérként működő weboldalon termék vagy szolgáltatás ellenérték fejében történő értékesítésének engedélyezése, amikor a lehetséges vásárlók automatizált eljárással jelentetik meg ajánlatukat, és az érintettek a számítógép által automatikusan előállított elektronikus üzenetben kapnak értesítést az értékesítés megtörténtéről;

e) internetes szolgáltatói csomagok, amelyekben a távközlési vonatkozás kiegészítő és másodlagos, azaz a csomagok többet biztosítanak az egyszerű internet-hozzáférésnél, és más elemeket is tartalmaznak, például a hírekhez, időjárás-jelentéshez, idegenforgalmi tájékoztatáshoz való hozzáférést nyújtó oldalakat, játékokat, webtárhely-szolgáltatást, csevegőoldalakhoz való hozzáférést vagy más hasonló elemeket;

f) a II. mellékletben felsorolt szolgáltatások.

A digitális szolgáltatások nem foglalják magukban a III. mellékletben felsorolt szolgáltatásokat, illetve az áruknak vagy más szolgáltatásoknak az internet vagy egy elektronikus hálózat segítségével történő értékesítését.

6. „bevételek”: értékesítésekből és egyéb tranzakcióból származó bevételek, levonva a hozzáadottérték-adót és a kormányzati hivatalok nevében beszedett egyéb adókat, vámokat és illetékeket, függetlenül azok pénzbeli vagy nem pénzbeli jellegétől, beleértve viszont az eszközök és jogok értékesítéséből származó bevételeket, a kamatokat, osztalékokat és egyéb nyereségfelosztásokat, a felszámolásból származó bevételeket, a jogdíjakat, a támogatásokat és vissza nem térítendő támogatásokat, a kapott ajándékokat, az ellentételezéseket és az adományokat. A bevételek magukban foglalják a társasági adóalany által adott nem pénzjellegű ajándékokat is. A bevételek nem tartalmazzák a társasági adóalany általi tőkeemelést és a társasági adóalanynak visszafizetett tartozásokat;

7. „jogalany”: olyan jogi személy vagy jogi konstrukció, amely adóügyi szempontból átlátható társaságon vagy struktúrán keresztül üzleti tevékenységet végez;

8. „adómegállapítási időszak”: a társaságiadó-év, a naptári év vagy bármely egyéb, a társasági adó céljára alkalmazandó időszak;

9. „kapcsolt vállalkozás”: olyan jogalany, aki egy adott jogalannyal legalább a következő módok egyike révén kapcsolatban áll:

a) az egyik jogalany úgy vesz részt a másik jogalany vezetésében, hogy helyzete révén a másik jogalanyra jelentős befolyást gyakorol;

b) az egyik jogalany közvetve vagy közvetlenül olyan holding révén vesz részt a másik jogalany feletti ellenőrzésben, amely holding a szóban forgó másik jogalany tekintetében a szavazati jogok 20 %-ánál többel rendelkezik;

c) az egyik jogalany közvetve vagy közvetlenül olyan tulajdonjog révén rendelkezik részesedéssel a másik jogalany tőkéjében, amely tulajdonjog a szóban forgó másik jogalany tőkéjének több mint 20 %-át érinti.

Amennyiben több jogalany az a)–c) pontban meghatározott egy vagy több módon részt vesz ugyanazon jogalany irányításában vagy ellenőrzésében, illetve részesedéssel rendelkezik annak tőkéjében, akkor ezen jogalanyok mindegyikét egymás kapcsolt vállalkozásainak kell tekinteni.

Amennyiben ugyanazon jogalany az a)–c) pontban meghatározott egy vagy több módon több jogalany irányításában vagy ellenőrzésében részt vesz, illetve tőkéjében részesedéssel rendelkezik, akkor ezen jogalanyok mindegyikét egymás kapcsolt vállalkozásainak kell tekinteni.

Közvetett részvétel esetében a b) és c) pontban foglalt kritériumoknak való megfelelést az egymást követő szinteken található részesedések százalékos arányának szorzata alapján kell megállapítani. A szavazati jogok több mint 50 %-ával rendelkező jogalany úgy tekintendő, mintha a szavazati jogok 100 %-ával rendelkezne.

II. FEJEZET

JELENTŐS DIGITÁLIS JELENLÉT

4. cikk

Jelentős digitális jelenlét

(1) A társasági adó megfizetése céljából állandó telephely meglétéről akkor van szó, ha az üzleti tevékenység egészének vagy egy részének végzésére jelentős digitális jelenlét révén kerül sor.

(2) Az (1) bekezdés kiegészíti, nem érinti és nem korlátozza azoknak az egyéb, uniós vagy nemzeti jog alapján végzett vizsgálatoknak az elvégzését, amelyek célja a társasági adó megfizetése céljából megállapítani az állandó telephely adott tagállamban való meglétét, akár kifejezetten digitális szolgáltatások nyújtásával, akár bármi egyébbel összefüggésben.

(3) Valamely tagállamban egy adott adómegállapítási időszakban akkor áll fenn „jelentős digitális jelenlét”, ha a szóban forgó időszak alatt végzett üzleti tevékenység teljes egészében vagy részben digitális szolgáltatások digitális interfészen keresztüli nyújtásából áll, és az említett szolgáltatásoknak a szóban forgó üzleti tevékenységet folytató jogalany általi nyújtása tekintetében – beleértve együttesen az ilyen szolgáltatások digitális interfészen keresztül történő, az adott jogalany összes kapcsolt vállalkozása általi nyújtását is – egy vagy több teljesül az alábbi feltételek közül:

a) az adott adómegállapítási időszakban elért és az adott tagállamban tartózkodó felhasználóknak nyújtott, szóban forgó digitális szolgáltatásokból származó összbevétel aránya az adott adómegállapítási időszakban meghaladja a 7 000 000 EUR összeget;

b) az egy vagy több ilyen digitális szolgáltatást igénybe vevő felhasználók száma az adott tagállamban és az adott adómegállapítási időszakban meghaladja a 100 000-et;
c) az ilyen digitális szolgáltatások nyújtására vonatkozó és az adott tagállamban tartózkodó felhasználókkal az adott adómegállapítási időszakban megkötött üzleti szerződések száma meghaladja a 3 000-et.
(4) A digitális szolgáltatások igénybevételének vonatkozásában akkor tekinthető úgy, hogy egy felhasználó egy adott adómegállapítási időszakban egy adott tagállamban tartózkodik, ha a digitális szolgáltatások nyújtására használt digitális interfészt abból a tagállamból és abban az adómegállapítási időszakban éri el egy eszköz segítségével.
(5) A digitális szolgáltatások nyújtására vonatkozó szerződések megkötése tekintetében:
a) a szerződés akkor minősül üzleti szerződésnek, ha azt a felhasználó az üzleti tevékenysége során köti meg;
b) akkor tekinthető úgy, hogy egy felhasználó egy adott adómegállapítási időszakban egy adott tagállamban tartózkodik, ha a felhasználó az adott adómegállapítási időszakban a társasági adózás szempontjából adóügyi illetőséggel rendelkezik az adott tagállamban, vagy a társasági adózás szempontjából egy harmadik országban rendelkezik adóügyi illetőséggel, de az adott adómegállapítási időszakban állandó telephellyel rendelkezik az adott tagállamban.
(6) Annak a tagállamnak a meghatározása, amelyben a felhasználó az eszközt használta, az eszköz internetprotokoll-címére (IP-címére), illetve – amennyiben az pontosabb – a földrajzi helymeghatározás más módszerére történő hivatkozással történik.
(7) Az összbevétel (3) bekezdés a) pontjában említett arányának meghatározása azzal arányban történik, hogy az adott adómegállapítási időszakban a világ bármely pontján tartózkodó felhasználók egy eszköz segítségével hány alkalommal látogatják meg a digitális szolgáltatás nyújtására használt digitális interfészt.

5. cikk

A jelentős digitális jelenlétnek tulajdonítható vagy azzal összefüggő nyereségek

(1) A valamely tagállamban fennálló jelentős digitális jelenlétnek tulajdonítható vagy azzal összefüggő nyereség kizárólag az adott tagállam társasági adózási keretében adóköteles.

(2) A jelentős digitális jelenlétnek tulajdonítható vagy azzal összefüggő nyereség az a nyereség, amely a digitális jelenlét révén akkor keletkezett volna, ha az egy különálló és független vállalkozás lenne, amely különösen a vállalkozás más részeivel folytatott ügyletei tekintetében digitális interfészen keresztül azonos vagy hasonló feltételek mellett azonos vagy hasonló tevékenységeket végez, figyelembe véve az ellátott funkciókat, a felhasznált eszközöket és a vállalt kockázatokat.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában a jelentős digitális jelenlétnek tulajdonítható vagy azzal összefüggő nyereség meghatározásának funkcionális elemzésen kell alapulnia. Annak érdekében, hogy meg lehessen határozni a jelentős digitális jelenlét funkcióit, és hozzá lehessen rendelni az eszközök gazdasági tulajdonjogát és a kockázatokat, figyelembe kell venni a szóban forgó jelenlét keretében digitális interfészen keresztül megvalósuló gazdaságilag jelentős tevékenységeket. E célból a vállalkozás által digitális interfészen

keresztül végzett, adatokkal vagy felhasználókkal kapcsolatos tevékenységeket a jelentős digitális jelenlét olyan gazdaságilag jelentős tevékenységeinek kell tekinteni, amelyek a kockázatokat és az eszközök gazdasági tulajdonjogát a szóban forgó jelenléthez rendelik.

(4) A jelentős digitális jelenlétnek tulajdonítható nyereség (2) bekezdés szerinti meghatározása során megfelelően figyelembe kell venni a jelentős digitális jelenlét keretében végzett, a vállalkozás immateriális eszközeinek fejlesztésével, javításával, karbantartásával, védelmével és hasznosításával kapcsolatos gazdaságilag jelentős tevékenységeket.

(5) A jelentős digitális jelenlét keretében digitális interfészen keresztül megvalósuló gazdaságilag jelentős tevékenységek többek között az alábbiakat foglalják magukban:

a) felhasználói szintű adatok gyűjtése, tárolása, feldolgozása, elemzése, felhasználása és értékesítése;

b) felhasználó által létrehozott tartalom gyűjtése, tárolása, feldolgozása és megjelenítése;

c) online hirdetési felület értékesítése;

d) harmadik fél által létrehozott tartalom digitális piactéren való elérhetővé tétele;

e) az a)–d) pontban nem említett bármilyen digitális szolgáltatás nyújtása.

(6) A jelentős digitális jelenlétnek tulajdonítható nyereség (1)–(4) bekezdés szerinti meghatározása során az adóalanyoknak a nyereségmegosztás módszerét kell alkalmazniuk, kivéve ha az adóalany bizonyítja, hogy egy nemzetközileg elfogadott elveken alapuló alternatív módszer a funkcionális elemzés eredményeire való tekintettel megfelelőbb lenne. A felosztási tényezők lehetnek a kutatással, fejlesztéssel és marketinggel kapcsolatban felmerült költségek, valamint a felhasználók tagállamonkénti száma és a tagállamonként gyűjtött adatok.

III. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

6. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság ezen irányelv hatálybalépése után öt évvel értékeli az irányelv végrehajtását, és jelentést tesz arról a Tanácsnak.

(2) A tagállamok a Bizottsággal minden olyan információt közölnek, amely szükséges ezen irányelv végrehajtásának értékeléséhez.

7. cikk

A digitális gazdaság adóztatásával foglalkozó bizottság

(1) „DigiTax bizottság” néven létrejön egy, a digitális gazdaság adóztatásával foglalkozó tanácsadó bizottság.

(2) A DigiTax bizottság a tagállamok és a Bizottság képviselőiből áll. A DigiTax bizottság elnöke a Bizottság egyik képviselője. A titkársági szolgálatot a bizottság részére a Bizottság biztosítja.

(3) A DigiTax bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

(4) A DigiTax bizottság az elnöke által saját kezdeményezésből vagy az egyik tagállam képviselőjének kérésére ezen irányelv alkalmazásával kapcsolatban felvetett kérdéseket vizsgálja, és következtetéseiről tájékoztatja a Bizottságot.

8. cikk

A felhasználóktól gyűjtendő adatok körének korlátozása

Az ezen irányelv alkalmazása során adott esetben a felhasználótól gyűjtött adatok körét olyan adatokra kell korlátozni, amelyek jelzik a felhasználó tartózkodási helye szerinti tagállamot, azonban nem teszik lehetővé a felhasználó azonosítását.

9. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok legkésőbb 2019. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Ezeket a rendelkezéseket 2020. január 1-jétől alkalmazzák az ebben az időpontban vagy azt követően kezdődő adómegállapítási időszakok tekintetében.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

10. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

11. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök